

عنوان مقاله:

نحوه جبران خسارات در خصوص عناصر مسیولیت مدنی در حقوق ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

خلیل الله احمدوند - استادیار گروه فقه و حقوق دانشگاه رازی کرمانشاه

حمزه افشارزاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

سیاوش دوست مرادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

احراز رابطه سببیت، هنگامی که یک سبب، خسارتی را به بار آورده، کارآسانی است اما با توجه به اینکه حوادث اجتماعی به هم مرتبطند و معمولا علت و سبب ضرر بیش از یکی است، در نتیجه تعیین مسیول و به تبع آن احراز رابطه سببیت عمل دشواری است. پس از احراز نیز بحث از نحوه توزیع مسیولیت و سهم هریک در پرداخت قسمتی از آن در مواردی که چند عامل باعث وقوع خسارت و زیان می شوند، یکی از مباحث مهم حقوقی است که موجب اتخاذ رویکردهای متفاوت و حتی متعارض در قانون، ارایه نظریات متفاوت از دکترین حقوقی و تشتت آرا در رویه قضایی شده است. در فقه نیز همواره این سوال مطرح بوده است که در صورت اجتماع اسباب در ورود خسارت کدام سبب ضامن است و مبنای تعیین مسیول از بین اسباب چیست. در قوانین ایران در زمینه ضابطه تقسیم مسیولیت بین اسباب متعدد نظریه های مختلف (تقسیم به نسبت شدت و ضعف تقصیر، مسیولیت تضامنی، تقسیم به نسبت تاثیر عمل، تساوی) منعکس شده است.

کلمات کلیدی:

ضمان، سبب، اجتماع اسباب، اجتماع سبب و مباشر، مسیولیت نسبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659279>

